

τραγικό θύμα της επαίσχυντης συκοφαντίας και βδελυράς συνωμοσίας της ερωτοπαθούς και έκφυλης γυναίκας του - και τα πικρά δάκρυα π' ανάβλυζαν απ' τα μάτια της δυστυχισμένης κόρης του, που οδηγούσε τον τυφλό πατέρα στην εξορία του, στον οδυνηρό δρόμο του Γολγοθά - σαν άλλη Αντιγόνη τον δύστυχο Οιδίποδα - είχαν γιομίσει τες καρδιές των θεατών, με ένα απέραντο συγκινητικό οίκτο, ανάμικτο με κάποια αγανάκτηση κι είχαν βουρκώσει τα μάτια τους, με συμπνετικά δάκρυα. Αλλοίμονο σε σας, τραγικά θύματα, του τρομερού φθόνου!

Το παίξιμο του πρωταγωνιστού Βελισσάριου - πούχε υποδυθή ο κ. Ζήνων Καττάμης - ήταν ολότελα αριστοτεχνικά πετυχημένο, έτσι και της Ευδοξίας. Μόνον η Αντωνία, δεν απέδωσε τον ρόλο της, ως άξιζε. Γενικά η παράσταση πετυχημένη.

Ο ίδιος όμιλος, θ' αρχίσει ν' ασκήται στην παράστασιν του συγκινητικού δράματος οι «Δύο λοχίαι». Ύστερα από λίγες μέρες, θα έχουμε ν' απολαύσμε άλλη μια όμορφη νύκτα, με την παράστασιν του «Χορού του Ζαλόγγου», που θα δώσει ο ερασιτεχνικός όμιλος της λέσχης της «Λαϊκής Ενώσεως»

25 του ΜΑΡΤΗ

Βλογημένη μέρα και άγια
η κοσπέντε του Μάρτη για πάντα,
γιατί κρίνο λευκό θείο χέρι
στην αγνή τη Μαρία προσφέρει.

Σις κοσπέντε του Μάρτη και πάλι
σαν αρχάγγελος θείος προβάλλει
ο δεσπότης Πατρών απ' τη Λαύρα
λευτεριάς ευλογώντας μian αύρα.

Όλοι αδράξαν σπαθί και καριοφίλι
αφού δώσαν τον όρκο σαν φίλοι,
«Λευτεριά αποκτώ, για πεθαίνω.
Στη σκλαβιά δε μπορώ πια, δε μένω».

Ακλουθώντας με πίστη μονάχοι
τού αγώνα τραχύ μονοπάτι,
της σκλαβιάς τα σκοτάδια σκορπιούνε
κι από τότε πια λεύτεροι ζούνε.

Γεώργιου Κοκή